

מפיצי הסרטים בישראל והירים מאוד. משמש שנים נדרשו עד אשר השתכנעו להציג בארץ את העדר של אילמו גיני, וגם אז הם נקטו ביוזמה הנועזת הזאת, רק משום שסירטו המאוחר יותר, יול, זכה בפרס בפסטיבל הסרטים בקאן והפך להיט גדול, כאשר הוצג בישראל. עכשיו אפשר כבר להעזי ולהציג גם את העדר.

מוטב מאוחר מאשר לעולם לא. אם כי קשה להבין את ההיסוסים הרבים, כי בסך הכל, העדר הוא סרט קל יותר לעיכול, לפחות מבחינת המיבנה שלו, מיול, הסיפור שלו פשוט ולינארי יותר ונרמה כאילו הוא מעביר את אותו המסר שהיה כלול ביול בעוצמה גדולה יותר ובחריפות רבה יותר.

העדר הוא הסרט הראשון של גיני, אשר נעשה בהתכתבות. הכוונה לכך שאם גיני כיים סרטים קודם לכן, בכוחות עצמו, הרי מן הרגע שהושלך לכלא, כעוון רצה, שהוא טוען כי לא היה אלא הגנה עצמית, נמנע ממנו לעשות זאת. אומנם, בין כותלי הכלא כתב שני תסריטים, אבל לדעתו עיוותו האנשים שהשתמשו בהם את כוונותיו, ללא הכר. עם העדר נהג אחרת, נתן לבימאי זקי אוקטן הוראות מדוייקות ומפורטות עד הפרט האחרון, ומשום כך הוא מתייחס לסרט

הכלה השנואה ב"העדר" חינוך ארכאי

הכלה מתכוננת לצאת לדרך דעות קדומות

כאילו כיים אותו בעצמו, כאשר אוקטן בעצם אינו הרבה יותר משלטר חוק. **סרטים בינלאומיים**, על מעלליו של גיני, על עימותיו הפוליטיים עם המימסד התורכי, על ההערכה שבה זכה כמולדתו כשחקן, שנים רבות לפני שהחל לעשות בעצמו סרטים, אין טעם לשוּב דבר כאן, הרי הכל רווח בפירוט, כאשר הציגו בישראל את יול. מצד שני, כראי מאוד להתעכב רווקא על התכונות המאפיינות את הסרט הזה, שהיה הראשון אשר קבע את שמו של גיני ברשימת היוצרים החשובים באירופה, וזיכה אותו בסדרה של פרסים בינלאומיים, שהראשון

מפיקים גדולים תקציבים גדולים שערוריות גדולות

הוליווד אינה מסתרתת בלי שערוריה קטנה אחת מזמן לימן. השערוריה האחרונה, ולא כליכך קטנה, קשורה להפקת סרט שמאיים להיות בין היקרים ביותר שנעשו עד היום, וזאת ללא סיבות מובנות לעין די הצורך. שם השערוריה הוא קוטון קלאב. זה שמו של סרט חדש שמפיק רוברט אוואנס ומביים פראנסיס פורד קופולה, ומחירו, כך מספרים, עומד לעבור את גבול 60 מיליוני הדולארים. תחילת המעשה בתסריט שכתב מאיוו (הסנדק) פוצו על מועדון מפורסם בהארלם, שבו נפגשו כל המי ומי של עולם הפשע הניוירוקי בשנות ה-20. אוואנס, שכבר עשה הרבה מאוד כסף מסיפור של פוצו (הוא היה מנהל הפקות של פאראמונט כאשר הופק הסנדק), החליט שזו הזדמנות נאותה עבורו להתחיל בקאריירה של בימאי, אחרי שהיה שנים רבות כל כך, ובהצלחה גדולה כליכך, מפיק. צריך אולי להוסיף במאמר מוסגר, שהוא היה פעם גם שחקן, אבל במיקצוע ההוא, לא צלחה רוכו במיוחד.

אוואנס חיפש משקיעים ומצא מייד שכסף של נפט ערבי יכול לזרום לכיוון שלו. ערנן האשוגשי האגדי הציע תחילה כמה מיליונים קטנים ואוואנס כבר התכונן לגשת למלאכה. אלא שאשוגשי מצא ביתניים עניינים אחרים לענות בהם, וכפיצוי ערך לאוואנס מסיבת פרידה. מזה איאפשר להפיק סרט. אחרכך באו האחים דומאני הלבנוניים, שהתפתו לתוכנית כאשר נאמר להם שסילבסטר סטאלונה עומד להופיע בתפקיד הראשי. אבל הכסף עדיין לא הספיק ואז הסתבר אוואנס עם גברת נחמדה, שהציעה לו הרבה כסף, אבל שכחה למסור לו כי הכסף בא מסחר קוקאיני.

ואלה עוד לא כל הצרות. אוואנס רצה להתחיל בעבודה, אבל ראה שאין לו תסריט כמו שצריך. קראו לקופולה, הצלע השלישית בנוסחת הפלא של הסנדק, אמרו לו שיכתוב תסריט, הוא כתב אותו, ועד מהרה הסתבר שהוא יצטרך גם לכיים אותו, כי אוואנס אינו מסוגל או אינו רוצה או שהמשקיעים אינם מסכימים, שיתמודד עם חומר יקר כזה, בניסיון הביכורים שלו.

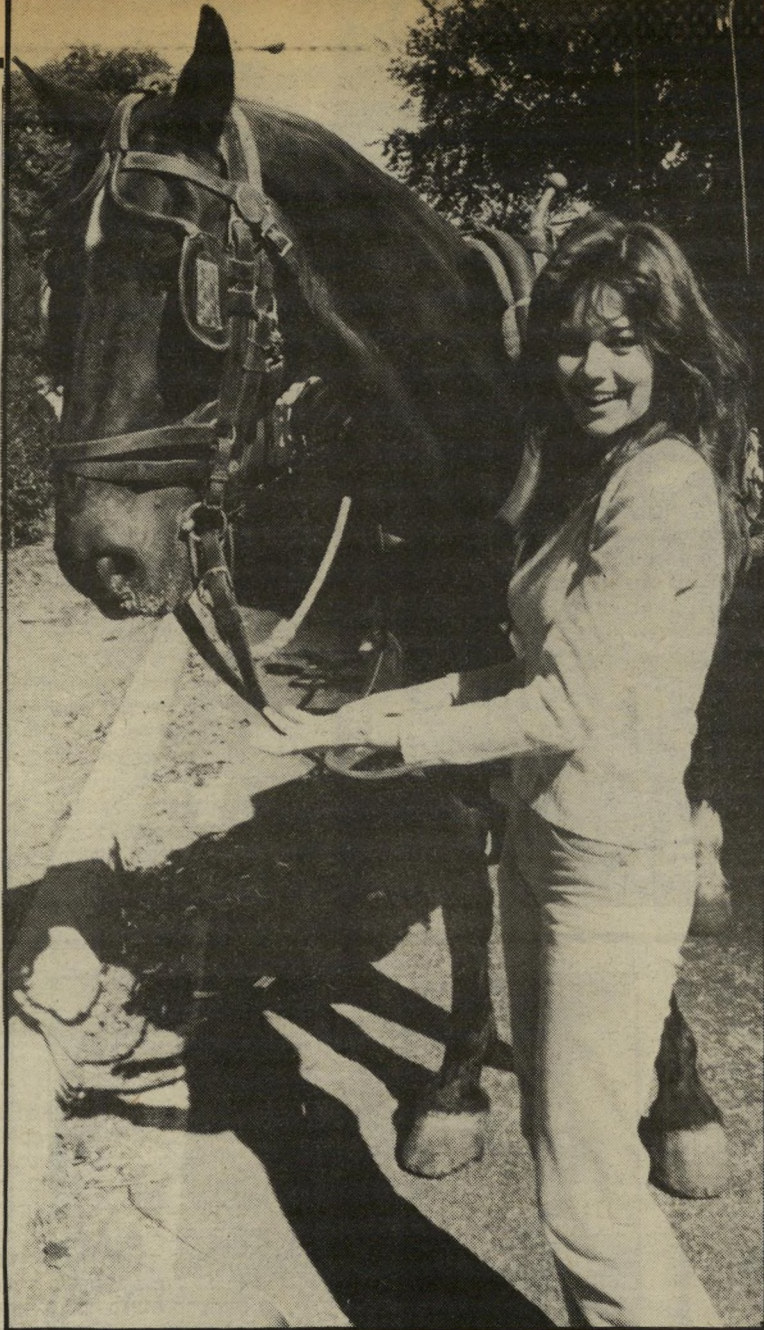
קופולה אומנם רחק כמה כשלונות קופה מצלצלים לאחרונה, אבל את התנופה שלו לא איכר. מייד פרש תוכנית גרנדיוזית להפקה, כאשר הוא מנסה להכתוב לא רק לעובדים עימו, אלא גם למוזיאון. בשלב מסויים פוטר מעבודתו וכמעט תבע את ההפקה לדין, אחרכך הוחזר. את סטאלונה החליף ריצ'ארד

בהם היה ברדלס הזהב בפסטיבל הסרטים בלוקארנו. עלילת הסרט מתרכזת סביב מישפחת רועים כורדית (מוצאו של גיני ממישפחה רומה לואת, אבל מן הפרולטריון העירוני) שנעה ונדה עם אבוליה באזור השומם והמרוחק של אנאטוליה,

האב הפטריארך הרודף את כלתו תורכיה מגררת

בתחילת הסרט, ויוצאת לקראת חלקו השני, למכור את ערדי הכבשים שלה בעיר הגדולה. המישפחה הזאת מציעה את כל העימותים האפשריים שאפשר למצוא בחברה פרימיטיבית מן הסוג הזה. האב, פאטריארך השולט ביד רמה מצליחה להביא לעולם ולד חי ומרממת כל הזמן, ולראו לה לטיפול ולהחלמה. **שונא את כלתו**, כל מה שעורר התפעלות גדולה כליכרביול נמצא כאן במצב גולמי ובלי שום פשרות אינטלקטואליות או נסיונות

כוכבת דיאן ליינ כל השמועות הרעות

גיה, שמולו מופיעה דיאן ליינ, בת 18 (כשהיתה צעירה יותר הופיעה באהבות קטנות של ג'ורג' רוי היל), הסרט, כך מספרים, עומד לצאת בקרוב לאקרנים. המומחים טוענים שאין שום דרך שבה יוכל להרוויח חזרה את כל מה שכובו עליו. אוואנס, שהכניס בו, כך הוא טוען, את כל

רמיוות פוליטיות. כאן מציג גיני בצורה בוטה ביותר את הניגודים שלרעתו גורמים לטרגדיה של העם התורכי. העולם הפרימיטיבי שממנו אין גיבוריו מצליחים להשתחרר, פרימיטיבי עד כדיכך, שאבי המישפחה שונא את כלתו שינאה עזה כי לדעתו היא מביאה מזל רע במישפחה, ואותה הכלה, אחרי כל המאמצים הרבים שנעשים כדי להביאה לרופא, מסרבת להניח לו לערוך בה בריקות, כי זה מנוגד לכל חוקי הצניעות שבה גדלה ועליהם חונכה.

אבל הפרימיטיביות הזאת באה לידי ביטוי גם בהרבה מובנים אחרים: תלאות הררך שבה צריכים האב ובניו לתמרן דרך כל המערכות המושחתות של פקירי המיסר, כדי שיניחו להם להוביל את העדר ברכבת, מאנאטוליה הרחוקה לעיר הגדולה. המיפגש שבין אנשים פשוטים אלה שחיו כל חייהם במידבר, ובין כרך סואן ומרופט, שבו הם הולכים לאיבוד ואין איש אשר יושיע או ידריך אותם.

עוד יותר מכפי שזה היה ביול, יש לרמיוות כאן תשתית אנושית עמוקה מרגשת, כנה, אבל יחד עם זאת, יש בהם חולשה נוראה אשר אינה מאפשרת להם להרים ראש, לא רק נגד אדם מסויים, אלא בעיקר נגד מינהגים מסויים, מוסכמות מקובלות, שבגללן הם ממישיכים לרשדש בכיזה ובסופו של דבר נופלים קורבן לכל אותם דברים שאינם מסוגלים להבין.

חיבה אמיתית, ככל שכל אחת מן הרמיוות בסרט הזה יכולה להיות מרגינה, מעצבנת, יוצרת רתיעה, הרי בסופו של דבר, איאפשר שלא לחוש באנושיות העמוקה שלה,